

SOME ASPECTS CONCERNING THE OFFENCE OF MANSLAUGHTER

Alin-Gheorghe GAVRILESCU

Conf. univ. dr.

**Facultatea de Științe ale Educației, Drept și Administrație Publică
Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu**

Viorica-Mihaela FRÎNTU

Lect. univ. dr.

**Facultatea de Științe ale Educației, Drept și Administrație Publică
Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu**

ABSTRACT: *THE ARTICLE PRESENTS THEORETICAL AND JUDICIAL PRACTICE ASPECTS CONCERNING THE OFFENCE OF MANSLAUGHTER AS GOVERNED BY THE PROVISIONS OF THE CURRENT ROMANIAN CRIMINAL CODE. AFTER A SHORT INTRODUCTORY PART ARE PRESENTED: LEGAL CONTENT, PRE-EXISTING CONDITIONS, CONSTITUENT CONTENT, FORMS, MODALITIES AND PENALTIES GOVERNED BY ROMANIAN CRIMINAL LAW.*

KEY WORD: *OFFENCE, MANSLAUGHTER, CRIMINAL CODE*

1. Noțiuni introductive

Uciderea din culpă este o formă a omorului¹, de care se deosebește prin poziția psihică a făptuitorului care nu săvârșește fapta cu intenție directă sau indirectă ci din culpă, fie că este vorba despre culpa simplă, fie despre culpa cu prevedere. Prin urmare, uciderea din culpă este identică prin rezultatul produs cu infracțiunea de omor dar se deosebește de aceasta prin forma de vină. Deși pericolul social este mai redus în cazul infracțiunii de ucidere din culpă decât în cazul infracțiunii de omor², fapta de ucidere din culpă aduce atingere dreptului fundamental la viață recunoscut oricărei persoane care trebuie ocrotit de legea penală și în cazul săvârșirii unor asemenea fapte.

2. Conținutul legal

Infracțiunea de ucidere din culpă este reglementată de art. 192 Cod penal într-o variantă tip și două variante agravate.

---

¹ G. Antoniu, T. Toader (coordonatori), *Explicațiile noului Cod penal, vol. III (Art. 188-256)*, Editura Universul Juridic, București, 2015, p. 58.

² A se vedea în acest sens: G. Antoniu, T. Toader (coordonatori), *op. cit.*, p. 58; Gh. Nistoreanu, V. Dobrinioiu, Al. Boroii, I. Pascu, I. Molnar, V. Lazăr, *Drept penal. Partea specială*, ediția a IV-a, Editura Europa Nova, București, 1999, p. 116;

În varianta tip incriminată de art. 192 alin. (1) Cod penal infracțiunea constă în uciderea din culpă a unei persoane.

În prima variantă agravată prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (2) Cod penal infracțiunea constă în uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități. Când încălcarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere constituie prin ea însăși o infracțiune se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

A două variantă agravată incriminată de art. 192 alin. (3) Cod penal se reține dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane.

3. Condiții preexistente

A. Obiectul infracțiunii

- a) *Obiectul juridic special* al infracțiunii de ucidere din culpă constă în relațiile sociale referitoare la dreptul la viață care trebuie respectată și apărată și împotriva faptelor comise din culpa.
- b) *Obiectul material* constă în corpul persoanei în viață asupra căruia se realizează acțiunea sau inacțiunea faptuitorului.

B. Subiecții infracțiunii

- a) *Subiectul activ*. În varianta tip prevăzută în art. 192 alin. (1) Cod penal, precum și în varianta agravată prevăzută în art. 192 alin. (3) Cod penal subiectul activ al infracțiunii de ucidere din culpă poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile legale pentru a răspunde penal.

În varianta agravată prevăzută de art. 192 alin. (2) Cod penal subiectul activ are o anumită calitate fiind o persoană care se află în exercițiul unei profesii sau meserii sau care efectuează o anumită activitate.

Subiectul activ este circumstanțiat putând avea o asemenea calitate și în cazul variantei agravate incriminate de art. 193 alin. (3) Cod penal care este comună atât variantei tip cât și variantei agravate prevăzute de art. 192 alin. (2) Cod penal.

Infracțiunea se poate comite sub formă participației improprii, în condițiile art. 52 Cod penal. Prin urmare, dacă cel care a comis fapta din culpă a fost instigat sau ajutat la săvârșirea acesteia de către alte persoane care au acționat cu intenție, autorul va răspunde pentru infracțiunea de ucidere din culpă, iar participanții pentru instigare sau complicitate la infracțiunea de omor.

Dacă rezultatul este produs prin culpa comună a mai multor persoane aceștia sunt coautori și fiecare va răspunde pentru infracțiunea de ucidere din culpă. Spre exemplu, vor răspunde în calitatea de coautori la infracțiunea de ucidere din culpă: inculpații care efectuând o lucrare constând în săparea unor gropi pentru fixarea a doi stâlpi metalici nu au ținut seama de avertismentul dat în scris că în locul respectiv se află îngropate circuite electrice, astfel că, ulterior, stâlpii venind în contact cu cablul electric, au provocat moartea, prin electrocutarea unei persoane.¹

În ceea ce privește coautoratul în doctrină s-a exprimat opinia că acesta este posibil în cazul reținerii existenței unei legături subiective bilaterale anterioare sau concomitente a două sau mai multor persoane prin raportare la acțiunea nemijlocită

---

¹*Practică Judiciară Panală, vol. III, partea specială*, Coordonatori: G. Antoniu, C. Bulai, Editura Academiei Române, București, 1992, p. 41.

care a avut ca urmare decesul victimei¹. Același autor consideră că existența legăturii subiective între autori nu poate fi reținută, și, în consecință, nu poate fi reținută nici existența coautoratului la infracțiunea de ucidere din culpă ci se va reține existența autoratului la această infracțiune în cazul în care doi conducători auto au provocat un accident de circulație care s-a datorat culpei amândurora și s-a soldat cu moartea unei sau mai multor persoane².

- b) *Subiectul pasiv* al infracțiunii poate fi orice persoană.

Subiectul pasiv al infracțiunii poate avea concomitent și calitatea de subiect activ al infracțiunii (spre exemplu conducătorul unui autovehicul care provoacă din culpă un accident de circulație în care decedează și el³).

Dacă prin aceeași faptă sunt ucise mai multe persoane pluralitatea de victime nu antrenează o pluralitate de infracțiuni ci se va reține o singură infracțiune de ucidere din culpă în variată agravată incriminată de art. 192 alin. (3) Cod penal.

4. Conținutul constitutiv

A. *Latura obiectivă*

- a) *Elementul material* constă într-o acivitate de ucidere și se poate realiza fie printr-o acțiune, fie printr-o inacțiune.

În varianta tip fapta de ucidere din culpă se comite prin acțiune, spre exemplu, atunci când, făptuitorul, alergând, lovește din neatenție o persoană iar aceasta din urmă se dezechilibrează, cade și se lovește mortal.⁴

Infracțiunea se poate săvârși prin inacțiune, spre exemplu, în cazul în care făptuitorul nu închide focul de la aragaz care, la un moment dat se stinge iar în urmă acumulării de gaze o persoană decedează prin intoxicare.⁵

În varianta agravată prevăzută de art. 192 alin. (2) Cod penal, elementul material se realizează printr-o activitate de ucidere din culpă că urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități. Spre exemplu, constituie infracțiunea de ucidere din culpă în varianta agravată prevăzută de art. 192 alin. (2) Cod penal fapta inculpatului care, neacordând prioritate de trecere într-o intersecție a accidentat mortal conducătorul unui alt autoturism⁶, autorul nu a astupat o groapă adâncă plină cu apă în care victima cade și se îneacă.

Când nerespectarea vreuneia din dispozițiile legale sau a măsurilor de prevedere constituie prin ea însăși infracțiune va exista un concurs de infracțiuni (art 192 alin. (2) teza II).

- b) *Urmarea imediată* constă în moartea unei persoane dacă fapta este săvârșită în varianta tip, respectiv în moartea a două sau mai multor persoane dacă fapta este comisă în varianta agravată incriminată de art.192 alin. (2) Cod penal.
- c) *Raportul de cauzalitate*. Pentru a se reține infracțiunea de ucidere din culpă este necesar ca între activitatea de ucidere din culpă și rezultatul produs să existe un raport de cauzalitate. Nu va exista legătură de cauzalitate în situația în care între

---

¹ M. Udriou, *Drept penal. Partea specială*, ediția 6, Editura C. H. Beck, București, 2019, p. 56.

² Ibidem. Pentru soluția contrară a se vedea *Practică Judiciară Penală, op cit.*, p. 41.

³ V. Dongoroz, S. Kahane, I. Oancea, I. Fodor, N. Iliescu, C. Bulai, R. Stănoiu, V. Roșca, *Explicații teoretice ale Codului penal român, vol. III*, Editura Academiei, București, 1971, p. 207.

⁴ V. Cioclei, *Drept penal, Partea speciala I*, Editura C.H Beck, Bucureti, 2016., p. 48.

⁵ V. Cioclei, *op.cit.*, p .49.

⁶ C.S.J. sec.mil., dec, nr.47/1995 în R.D.P. nr. 2/1996, p. 132-133.

acțiunea sau inacțiunea făptuitorului și rezultat se interpune o împrejurare care provoacă producerea morții victimei. Nu va exista legătură de cauzalitate și nu se va reține infracțiunea de ucidere din culpă, spre exemplu, în situația în care inculpatul conducea mașina cu viteză excesivă și a accidentat mortal victima, dacă se stabilește că moartea victimei s-a datorat răsturnării vehiculului ca urmare a surprării neașteptate a șoselei pe porțiunea de teren în care s-a circulat;¹ de asemenea, nu există raport de cauzalitate dacă un conducător auto în stare de ebrietate intră neregulamentar într-un viraj, în timp ce un biciclist venea din sens opus, iar pentru a evita coliziunea, biciclistul pătrunde pe trotuar dar cade fără să se accidenteze, după care, revoltat se ridică și pleacă în urmărirea conducătorului auto și după o cursă de aproximativ 100 m suferă o criză cardiacă și moare.²

Există raport de cauzalitate între fapta celui care încredințează un autovehicul spre conducere pe drumurile publice unei persoane care nu posedă permis și decesul victimei unui accident provocat de cel care conducea fără permis. În această ipoteză infracțiunea de ucidere din culpă se va reține în concurs cu infracțiunea de încredințare a unui vehicul spre a fi condus unei persoane ce nu posedă permis (art 335 alin (3) Cod penal).

Dacă legătura de cauzalitate între fapta inculpatului și decesul victimei există, culpă inculpatului va fi reținută chiar dacă există și o culpă concurentă a victimei. Spre exemplu, în practică s-a decis în acest sens că viteză excesivă în conducerea autovehiculului, neremedierea defecțiunilor la sistemul de frânare, neatenția și reacția tardivă datorate consumului de băuturi alcoolice și apariția pe carosabil a victimei care a traversat drumul în fugă și prin loc nepermis, fără să se asigure constituie împrejurări ce impun reținerea vinovăției conducătorului de autovehicul în condițiile culpei comune.³ De asemenea s-a reținut infracțiunea de ucidere din culpă în sarcina inculpatului care a permis victimei o persoană în stare de ebrietate să se urce pe platforma autocamionului pe care îl conducea care a căzut și a decedat deoarece chiar dacă victima a contribuit prin propria să activitate imprudentă la producerea accidentului, fără activitatea culpabilă a făptuitorului acest incident nu s-ar fi produs.⁴

În situația în care moartea victimei se produce ca urmare a culpei exclusive a acesteia (sau a altor persoane) nu va exista un raport de cauzalitate între acțiunea făptuitorului și rezultatul produs, astfel că acesta nu va răspunde pentru infracțiunea de ucidere din culpă. Spre exemplu, nu se poate reține infracțiunea de ucidere din culpă în sarcina conducătorului auto (chiar aflat în stare de ebrietate) în cazul în care, în timp ce conducea autoturismul pe lângă un refugiu de pietoni, victima, aflată sub influența băturilor alcoolice, s-a dezechilibrat (sau a fost îmbrâncită de o altă persoană aflată pe acel refugiu), ajungând pe partea carosabilă, astfel că a apărut pe neașteptate, la o distanță foarte mică (mai puțin de 2 m) în fața autoturismului care a lovit-o, provocându-i moartea. În această situație lovirea și decesul victimei se datorează unei împrejurări care nu putea fi prevăzută și nu ar fi putut fi evitată în nicio situație,

---

¹ Trib. Dambovită, dec. penală nr.52/1996 în Dreptul nr. 6/1997, p. 42.

² Al. Boroi, *Drept penal. Partea specială*, ediția 3, Editura C.H. Beck, București, 2016, p. 69.

³ C.S.J. s. pen., dec. nr. 2375/26.05.2000 în *De la Curtea Supremă de Justiție la Înalta Curte de Casație și Justiție. Buletinul jurisprudenței 1990-2003*, Editura All Beck, București, 2004, p.754.

⁴ Trib Suprem, s. pen. dec. nr. 343/1989 în Dreptul nr. 1-2/1990, p. 142.

indiferent de viteza de circulație și de starea conducătorului auto¹, fiind incidente dispozițiile art. 31 Cod penal referitoare la cazul fortuit ca și cauză de neimputabilitate, potrivit căreia nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală al cărei rezultat e consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută.

Dacă rezultatul s-a produs ca urmare a unor acțiuni sau inacțiuni distincte aparținând unor autori diferiți existând o legătură de cauzalitate între fapta fiecărui autor și decesul victimei, fiecare dintre aceștia va răspunde în calitate de autor pentru infracțiunea de ucidere din culpă. Astfel, spre exemplu, în practică s-a decis că inculpații răspund în calitate de autori pentru infracțiunea de ucidere din culpă în cazul în care cu ocazia unui accident de circulație produs de unul dintre inculpați, s-au cauzat victimei leziuni grave însă au mai rămas șanse de salvare a vieții prin efectuarea unei intervenții chirurgicale, dar a intervenit o culpă medicală imputabilă celui de-al doilea inculpat astfel că s-a asimilat posibilitatea intervenției chirurgicale care, ipotetic, ar fi salvat viața victimei.²

B. *Latura subiectivă*

Infracțiunea se săvârșește din culpă, fie sub formă culpei cu previziune (ușurință) fie sub formă culpei simple (neglijența).

În cazul culpei cu previziune făptuitorul prevede rezultatul faptei sale (moartea victimei) dar nu acceptă producerea lui, considerând fără temei, că el nu se va produce. Spre exemplu, fapta inculpatului care, primind dispoziția de a coborî două panouri grele fixate pe platforma unui turn de răcire a aruncat de la înălțime unul dintre panouri, care, în cădere, a lovit un muncitor, cauzându-i moartea³.

În situația culpei simple făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale deși trebuia și putea să-l prevadă. Spre exemplu, inculpatul, militar aflat în serviciul de pază a lăsat aramă încărcată și nesupravegheată în preajma unui grup de copii, iar în timp ce unul dintre copii mânia arma aceasta s-a descărcat și un alt copil a fost ucis, inculpatul făcând-se vinovat de infracțiunea de ucidere din culpă pentru că în împejurarile date putea și trebuia să prevadă rezultatul care s-a produs.⁴

Atunci când culpă faptuitorului nu poate fi stabilită fapta nu constituie infracțiunea de ucidere din culpă. Spre exemplu, în practică s-a decis că nu se poate reține infracțiunea de ucidere din culpă în sarcina aceluia care, neștiind că victima suferea de o afecțiune cardiacă, a fugit după ea cu scopul de a o lovi, iar apoi, când această a intrat într-o locuință, a aruncat cu o piatră în ușa acelei locuințe, deoarece el nu a putut să prevadă că din cauza spaimei provocate, victima va înceta din viață ca urmare a unui infarct miocardic.⁵

În cazul infracțiunii de ucidere din culpă întreagă poziție subiectivă a faptuitorului trebuie să fie caracterizată prin culpă, deosebindu-se astfel de infracțiunea de omor săvârșită cu intenție indirectă. Astfel, căderea victimei de la etajul al II-lea în timp ce încerca, ieșind pe fereastră, să se refugieze într-un apartament vecin din cauza violenței inculpatului care a pătruns în locuință prin spargerea ușii, amenințând-o cu moartea, constituie, în cazul în care victima decedează, infracțiunea de omor săvârșită cu intenție indirectă, iar nu infracțiunea de

---

¹ Trib. Mun. București, dec. nr. 1037/1989 în *Repertoriu de practică judiciară în materie penală pe anii 1981-1985*, de V. Papadopol și Șt. Daneș, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989, p. 28.

² Trib. Supem, s. pen., dec. nr. 1686/1977 în *Repertoriu alfabetic de practică judiciară în materie penală pe anii 1969-1975*, de V. Papadopol și M. Popovici, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977, p.387.

³ Trib. Jud. Dolj, dec. nr. 1647/1969 în R.R.D. nr. 4/1970, p. 187.

⁴ Trib. Suprem, s. mil. dec. nr. 81/1975 în C.D 1975, p. 348.

⁵ Trib. Jud. Satu Mare, s. pen, dec. nr. 4/1972, în R.R.D. nr. 11/1972, p. 172.

ucidere din culpă.¹ În schimb fapta unui militar de a efectua în prezența altuia manevre repetate de introducere și de expulzare a cartușelor pe țeava pistolului mitralieră îndreptată spre acesta din urmă și apăsarea pe trăgaci cu consecință împuscării mortale a victimei, nu constituie în sine temei suficient pentru încadrarea faptei în infracțiunea de omor. Dacă se dovedește că mânăuirea pistolului s-a făcut în joacă, inculpatul apăsând pe trăgaci crezând că pârghia este asigurată, iar după împușcarea victimei a avut manifestări de disperare, fiind în bune relații cu acesta nu se poate reține existența intenției indirecte de a ucide, poziția sa subiectivă caracterizându-se prin culpă, încadrarea corectă a faptei fiind în infracțiunea de ucidere din culpă.²

Dat fiind faptul că în cazul infracțiunii de ucidere din culpă întreaga poziție subiectivă a făptuitorului se caracterizează prin culpă, această infracțiune se deosebește și de infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte. Astfel, în cazul acestei din urmă infracțiuni rezultatul mai grav care se produce - moartea victimei - este, ca și în cazul uciderii din culpă, consecința culpei făptuitorului care fie că nu l-a prevăzut, fie a sperat în mod ușuratic că el nu se va produce, dar survenirea acestui rezultat, care nu a fost nici urmărit, nici acceptat de subiec, este consecința producerii unei alte urmări mai ușoare față de care poziția subiectivă a făptuitorului se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Prin urmare, în cazul infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte suntem în prezența unui element subiectiv complex – intenție și culpă – (praeterintenție), pe când în cazul uciderii din culpă elementul subiectiv este omogen și unic -culpă³.

5. Forme. Modalități. Sancțiuni

A. Forme

La infracțiunea de ucidere din culpă tentativă nu este posibilă.

Infracțiunea se consumă în momentul în care s-a produs moartea victimei.

B. Modalități

Infracțiunea de ucidere din culpă prezintă o modalitate simplă (tipică) incriminată de prevederile art 192. alin. (1) Cod penal și două modalități agravate respectiv:

- uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercitarea unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anume activități (prevăzută de art. 192 alin. (2) Cod penal).
- uciderea din culpă a două sau mai multor persoane (prevăzută de art. 192 alin. (3) Cod penal).

Prima modalitate agravată presupune îndeplinirea următoarelor condiții:

1. Fapta să fie comisă cu ocazia exercitării unei profesii sau meserii ori efectuării unei anumite activități. Nu este necesar ca făptuitorul să fie profesionist sau meseriaș, ci este suficient să exercite activitățile specifice profesiei sau meseriei⁴.

Profesionistul sau meseriașul care nu săvârșește fapta în exercițiul profesiei sau meseriei sale răspunde pentru formă simplă, în schimb, cel care nu are nici o profesie sau meserie dar exercită în fapt activitate specifică profesiei sau meseriei va răspunde

---

¹ C.S.J. sect. pen., dec. nr. 976/1996 în *Buletinul Jurisprudentei. Culegerea de decizii pe anul 1996*, Ed. Proema, 1997, p. 155.

² C.S.J. Completul de 7 jucatori, dec. nr. 29/18.02.1991, în *De la Curtea Supremă de Justiție...op. cit.*, p. 54.

³ V. Dobrinou, N. Neagu, *Drept penal. Partea specială. Teorie și practică judiciară*, Editura Universul Juridic, București, 2011, p. 43.

⁴ V.Cioclei, op. cit., p. 52.

pentru uciderea din culpă în formă agravată¹ (spre exemplu cel care conduce un electrostivitor fără a avea calificarea necesară și face manevre greșite care au drept consecință moartea unei persoane²).

2. să existe dispoziții legale sau măsuri de prevedere pentru exercițiul profesiei, meseriei ori pentru efectuarea unei anume activități (spre exemplu cum sunt cele privind exercitarea profesiei de medic, circulația pe drumurile publice, protecția muncii etc.).
3. să nu fi fost respectate dispozițiile legale sau măsurile de prevedere respective. Spre exemplu, inculpatul, nerespectând regulile de circulație referitoare la conducerea vehiculului în condiții de vizibilitate redusă din cauza timpului nefavorabil nu a observat victima căzută în mijlocul șoselei accidentand-o mortal; inculpatul nu a redus viteza până la limita evitării oricărui pericol la depășirea unui troleibuz aflat în stație accidentând mortal un pieton care a trecut prin față troleibuzului; fapta medicului care anunțat telefonic despre situația gravă a bolnavului nu s-a deplasat la spital ci s-a mulțumit să dea explicații telefonice asistentei iar ulterior bolnavul nu a mai putut fi salvat etc.).

Când nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere constituie prin ea însăși o infracțiune se aplică regulile concursului de infracțiuni. Spre exemplu când uciderea din culpă a fost comisă de către o persoană care nu posedă permis de conducere va exista concurs între infracțiunea de ucidere din culpă și infracțiunea de conducere fără permis. Tot astfel, va exista concurs între infracțiunea de ucidere din culpă și infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influență alcoolului sau a altor substanțe, când uciderea din culpă este comisă de un conducător de vehicul având în sânge o îmbibație alcoolică ce depășește limita legală.

Cea de a doua modalitate agravată se caracterizează prin pluralitatea de victime care nu afectează însă unitatea infracțională reținându-se doar o singură infracțiune.

Dacă prin fapta sa inculpatul conducător auto care nerespectând regulile de circulație pe drumurile publice a provocat din culpă un accident în care au decedat două persoane se va reține infracțiunea de ucidere din culpă în modalitatea agravată prevăzută de art. 192 alin. (3) Cod penal, iar nu un concurs ideal între infracțiunea de ucidere din culpă prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (2) Cod penal și infracțiunea de ucidere din culpă incriminată de art. 192 alin. (3) Cod penal.

C. Sancțiuni

În modalitatea simplă prevăzută de art. 192 alin. (1) Cod penal uciderea din culpă a unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

În modalitatea agravată reglementată de art. 192 alin. (2) Cod penal, fapta se sancționează cu închisoarea de la 2 la 7 ani iar pentru modalitatea agravată reglementată de art. 192 alin. (3) Cod penal limitele speciale ale pedepsei prevăzute la alin. (1) și (2) se majorează cu jumătate.

---

¹ Al. Boroi, op. cit., p. 70.

² Trib. Suprem, s. pen., dec. nr. 1935/1985 în C.D. 1985, p. 350.